

Latvijas ūdens motosporta Goda zāle

Par labiem rezultātiem sportā

Igors Mokrijs

Sporta Meistars. Dzimis 20.10.1951. Rovnas apgabalā, Ukrainā.

Pēc pirmās klases beigšanas tēvs ar Igoru dzīvo Latvijā, Svitenē. No otrās klases mācās latviešu skolā, jo vasaras brīvlaikā iemācījies latviešu valodu, var turpināt mācības neko nekavējot.

Pēc Svitenes astoņgadīgās skolas pabeigšanas mācās Saukas arodskolā par šoferi, traktoristu un kombainieri. Skolu pabeidz 1969.gada vasarā. Rudenī tiek iesaukts obligātajā karadienestā. Dienē jūras kājniekos pie Norvēģijas robežas. Pēc demobilizācijas 1972.gadā iestājas mācīties Pauļa Lejiņa Saulaines sovhoztechnikumā Automobiļu remonta un tehniskās apkopes specialitātes iegūšanai.

Tehnikumā puisis pēc armijas iegūst autoritāti gan savas fiziskās, gan tehniskās sagatavotības dēļ. Daudzi ar skaudību noskatās uz viņa motociklu „Jawa”, bet viņš neliedz padomu un, ja vajag, ķeras klāt saremontēt lietas, ko nav spējuši to īpašnieki viņa skolasbiedri.

Tehnikumā iepazīstas ar Visvaldi Zaharčenu, kurš arī mācās automobiļu speciālitāti. Visvaldis ielūdz Igoru apskatīt laivu Bauskas rajona Patērētāju biedrības ūdens motosporta sekcijā, kur pats darbojas un piedalās sacensībās no 14 gadu vecuma.

Staltais jauneklis pie Bauskas RPB ūdens motosportistiem ierodas uz sava motocikla ar tajā laikā vēl draudzeni Ēlēnu uz aizmugures sēdekļa. Kaut iepazīnušies joku dienā šā gada 1.aprīlī, turpmākā viņu dzīve vairs nav iedomājama vienam bez otra. Ar 1974.gadu var sākt skaitīt Igora pievēršanos ūdenskrējējiem.

Laiva un braukšana aizrauj Igoru un viņš iesāk cīņu ar ātrumu uz ūdens, kas kļūst par viņa vaļasprieku uz ilgu laiku. Pirmā laiva ar iesauku „Delfīns” gadās ļoti kaprīza. Ar motoru „Vihr” 500cm³ nav viegli to piespiest braukt pa trasi. Gadās vairākas reizes apgāzties un reiz pat Igors Mazsalacā sacensību laikā ielido no trases krūmos ar motoru pa priekšu.

1974.gada republikas čempionātā izcīna 5.vietu SC-500 klasē ar „trīspunktņiek” sērijā 2x5 jūdzes. Šī tipa korpusi Igoram ir vairāk pa prātam un turpmāk arī SB-350 klasē viņš startē ar tādu.

Un tomēr gribas braukt vēl ātrāk. Tas iespējams skuteru klasēs. Kaut arī skutera motora sagatavošana sacensībām prasa daudz darba, tas nebaida tehniku mīlošo jaunekli un 1975.gadā viņš startē OC-500 klasē.

Tajā laikā sacensību noteikumi skuteriem prasīja obligātu motora kartera un kloķvārpstas izmantošanu no padomju standarta ražojuma motora. Pārējais bija sportista izdomas un varēšanas ziņā. Arzēmēs ražotu sacīkšu vai citu motoru izmantošana komandu ieskaitei bija aizliegta, ar tiem brauca individuāli. Komandu rezultātus aprēķināja pēc sacensībās uzrādīto ātrumu summas, tieši tāpēc ļoti svarīgi labiem komandas rezultātiem bija skuteristu un gliseristu stabili starti, kas deva stipri lielākus ieskaites punktus.

Pirms Igora Bauskas RPB sekcijā ar skuteriem OC-500 brauca Pēteris Urbiņš un Oļģerts Pīrāgs, viņiem motorus jau „savīlētus” piegādāja Jānis Ruštāns. Igors ķērās klāt pats un bija ļoti priecīgs par Baltijas čempionātā Birštonas pilsētā Lietuvā 1975.gadā izcīnīto 3.vietu. Jāpiebilst ka Igors

brauca ar „Vihr-20” motoru - sauca to par „čugunnieku”, jo cilindri bija atlieti no čuguna, kamēr jaudīgākajiem „Vihr-25” un vēlāk „Vihr-30” bija alumīnija bloks ar iepresētām čuguna čaulām. Skuteris bija Jāņa Apeļa gatavots. 1975.gadā izpilda Sporta meistara kandidāta nosaukuma iegūšanai nepieciešamos normatīvus.

1975.gada 21.jūnijā Bauskā noslēdz laulību ar Elēnu, kuras rezultātā 1976.gadā piedzimst dēls Viesturs, 1981.gadā jaunākais dēls Oskars.

Igora panākumi un tehniskā varēšana pārliecināja visus. Zīgurdam Stūrim komandā bija problēmas ar skuteristu ieskaitēm, ļoti labi startēja jaunieši un laivu braucēji. Tāpēc viņš aizbrauca uz Saulaines tehnikumu un piedāvāja Igoram pāriet uz „Draudzības” komandu, solot labākas tehnikas apgādes iespējas un darbu kolhozā kā drošības tehnikas inženierim. Igors piedāvājumu pieņem un no 1976.gada startē „Draudzības” komandas sastāvā.

Igors neatlaidīgi cenšas panākt skutera ātrāku skrējienu, iebūvē motorā virzuļus no sacīkšu motocikla „ČZ”, daudz laika pavada darbnīcā un uz ūdens. Neiztiek arī bez kurioziem – tā atgadās divreiz karburātorā degvielas padevi regulējot izbraukt krastā. Pirmajā reizē Igors ar savu „Sokol” korpusu ietriecas krastmalā stāvošos ratos ar saitē pie tiem ganīties piesietu zirgu. Otrajā reizē iebrauc starp kājām govij. Laimīgā kārtā cieš tikai „Sokola” priekšgals un ratu ritenis. Vēlāk Igors tiek jau pie vācu „Daniš” korpusa, bez kura tajā laikā augsti sasniegumi skuteru klasēs nebija iespējami.

Par 1976.gada rezultātiem 1977.gadā saņem PSRS Sporta meistara goda nosaukumu. Igora treniņa laikā Mēmelē uzņemto Rīgas kinostudija iekļauj kinožurnālā.

Ar nožēlu jāatzīst, ka Igoram nav izdevies saglabāt par uzvarām sacensībās saņemtos diplomus, tāpēc iespējams uzskaitīt tikai plašāk zināmos vai no atrastiem protokoliem izrakstītos viņa sasniegumus.

1977.gads – skuteru klase OCN-500:

2.vieta Jelgavas atklātajās meistarsacīkstēs;

2.vieta republikas čempionātā 2x5 jūdzēs un 3.vieta individuālajā 5 jūdžu braucienā;

3.vieta PSRS individuālajā čempionātā 10 jūdzēs Grozņijā;

1978.gads – skuteru klase OCN-500:

1.vieta republikas pavasars čempionātā 21.05.;

3.vieta „Skaņaiskalns” balvas izcīņas sacensībās 2.09.;

3.vieta PSRS brīvprātīgo sporta biedrību(BSB) un resoru meistarsacīkstēs Stučkā 3x5 jūdzēs 7.-10.07.;

1.vieta republikas čempionātā 3x5 jūdzēs;

1979.gads – skuteru klase OCN-500:

1.vieta BSB „Vārpa” čempionātā Jelgavā;

2.vieta Latvijas BSB „Vārpa” komandai un 3.vieta individuālajā braucienā PSRS BSB un resoru meistarsacīkstēs Narvā;

Igors daudzreiz tiek iekļauts republikas izlasē, jo ir pierādījis savas spējas pārvarēt likstas, nenolaist rokas atbildīgos brīžos, cīnīties un dot republikai nepieciešamos ieskautes punktus. Igors iedraudzējās ar daudziem PSRS ūdensmotosportistiem, sevišķi cieša ir viņa draudzība ar Baltkrievijas skuteristiem. Tā palīdzējusi pilnveidot tehniku un izkļūt no situācijām, kad paša iespējas izsmeltas.

Bauskas RPB sekciju no bilances uz savu pārņēma Saulaines sovhoztehnikums un uzaicina Igoru Mokriju uzņemties vadību šajā sekcijā. Igors piekrīt, izpelnoties Zigurda Stūra dusmas, un vada sekciju divus gadus - 1980.g. un 1981.g. Šajā laikā pats sacensībās startē retāk, rūpējoties par uzticēto komandu.

1981.gada 10.-13.septembrī Ternopolē notiek PSRS komandu čempionāts skuteriem un gliseriem. Latvijas skuteristu komandā startē trīs Bauskas skuteristi un viens no Cēsīm – OCN-500 klasē Igors Mokrijs un Māris Rūtenbergs, OBN-350 klasē Miervaldis Zaharčenoks un Zigfrīds Bitainis. Grūtā cīņā izdodas pirmo reizi vēsturē Latvijas skuteristu komandai ieņemt pjedestāla sudraba pakāpienu. Komandas treneris bija Gunārs Sebris.

Tomēr brauktgribēšana ņem virsroku un Igors atgriežas „Codes” komandā, viņa darbavieta 1982.g. un 1983.g. bija Bauskas Autoskola – instruktors un satiksmes noteikumu pasniedzējs. Pēc satiksmes negadījuma komandas biedrs Miervaldis Zaharčenoks, arī skuterists, pierunā Igoru 1984.gadā strādāt par kolonas mehāniķi kolhozā „Code”.

1984.gads – skuteru klase OCN-500:

1.vieta žurnāla „Zvaigzne” kausa un VEF Alūksnes ceha balvas izcīņas sacensībās;

1.vieta Latvijas skuteru komandas sastāvā PSRS komandu meistarsacīkstēs Groznijā skuteriem un gliseriem – sastāvs: OCN klasē

Igors Mokrijs un Ilmārs Glazovskis, OBN klasē Miervaldis Zaharčēnoks un Oļegs Kutepovs;

Nosaukts pēc 1984.gada rezultātiem kā Nr.5 PSRS savā klasē un iekļauts PSRS izlases kandidātos.

1985.gadā vēlreiz Latvijas skuteru izlases sastāvā izcīna uzvaru PSRS komandu čempionātā Kinešmā. Šoreiz komandā 3 skuteri – OCN-500 Igors Mokrijs, OBN-350 Miervaldis Zaharčēnoks un Oļegs Kutepovs. Par šo sasniegumu gada beigās komandas dalībniekiem tiek piešķirts nosaukums „Latvijas PSR Sporta Laureāts”.

1989.gadā Igors pāriet darbā uz Bauskas profesionālo ugunsdzēsēju daļu par mehāniķi.

Ar tēvu – ļoti labsirdīgu un strādīgu cilvēku – Igoram ir visciešākās saites līdz tēva nāvei. Abi viens otru atbalsta, kopīgi Svitenē audzē un realizē Krievijā kāpostus papilddienākumu gūšanai ģimeņu budžetiem.

1999.gadā Igors sagatavo gliseri HR-1000 klasē un nostartē Aizkrauklē, izcīnot 3.vietu republikas čempionāta 4.etapā un arī gada kopvērtējumā. Šajā gadā ūdens motosportam pievēršas viņa jaunākais dēls Oskars, startējot S350 klasē un izcīnot 3.vietu Latvijas čempionāta 3.etapā.

2000.gadā klasi, kurā startē Oskars, pārdēvē par SN-350. Oskars izcīna 4.vietu 3.etapā, 5.vietu 4.etapā un gada kopvērtējumā 5.vietu. Šajā gadā klasē T-550 nostartē arī vecākais dēls Viesturs, izcīnot 7.vietu 3.etapā, 2.vietu 4.etapā, 7.vietu 5.etapā un 7.vietu gada kopvērtējumā.

Igors Mokrijs aiziet pensijā 2005.gadā. Vecumdienas vada savā mājā Bauskā kopā ar dzīvesbiedri Elēnu. Dēli dzīvo un strādā ārzemēs, prieku sagādā mazbērni Norments, Elizabete un Dāvis. Vaļasprieks ir medības, ar rūpību labiekārto māju, izlīdz draugiem ar automobiļu kļūmju un citu sadzīves likstu novēršanu. Vienmēr atsaucīgs un sabiedrīks – tāds visu dzīvi ir Igors.

Pieteica: **Miervaldis Zaharčēnoks**, Bauska, t.29116150.

Igors sāka ar laivām SC unSB, bet skuteri bija vilinoši ātrāki. Igora pirmais OC ar Nr.91

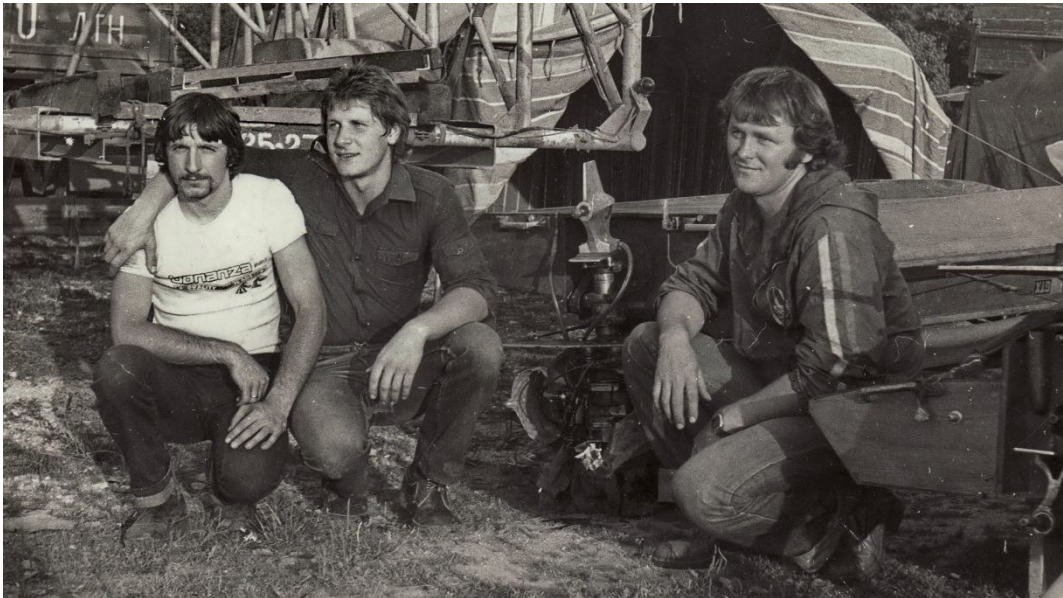
Pēc Vissavienības BSB čempionāta Narvā. Priekšā treneris A.Kalnietis. Pirmajā rindā no kreisās: I.Mokrijs, I.Reiniks, L.Millers, P.Beihmanis. Otrajā: Z.Bitainis, A.Slakteris, J.Ģelze, J.Balabka, R.Barons, H.Uvens. Komanda izcīnīja 2.vietu PSRS.

Groznijā, Vissavienības sacensību starplaikā, no kreisās: Valērijs Žuravļovs, Vladimirs Miščenko, Viktors Zvaigzne un Igors Mokrijs.

Ne vienmēr ātrais skrējieni beidzas laimīgi.

Saulainieši Ternopolē 1981.g. pirms sacensībām. No kreisās: Aldis Pērkons ar Latvijas skuteru izlases dalībniekiem OCN-500 klasē Māri Rūtenbergu un **Igoru Mokriju**.

Latvijas skuteristu komanda 1981.g. Ternopolē izcīnīja 2.vietu. Uz pjedestāla no kreisās: Latvijas pārstāvis Viktors Zvaigzne, Krievijas federācijas skuterists J.Stepanovs un Baltkrievijas skuterists E.Verigo. Aiz pjedestāla Latvijas komanda (no priekšas): Z.Bitainis, M.Rūtenbergs, M.Zaharčenoks, I.Mokrijs.

Uz pjedestāla stāvēt nācies bieži. Alūksne 1981.g. no kreisās: I.Mokrijs, A.Sakauskas un E.Zālītis.

Pēc pēdējā Igora Mokrija starta sacensībās 1999.g Aizkrauklē. No kreisās: Igors pēc peldes, Egils Buka tur gliseri HR-1000, Viktors Buka ar neizprotamiem nolūkiem.

Igors ar sievu un dēliem 2005.gadā